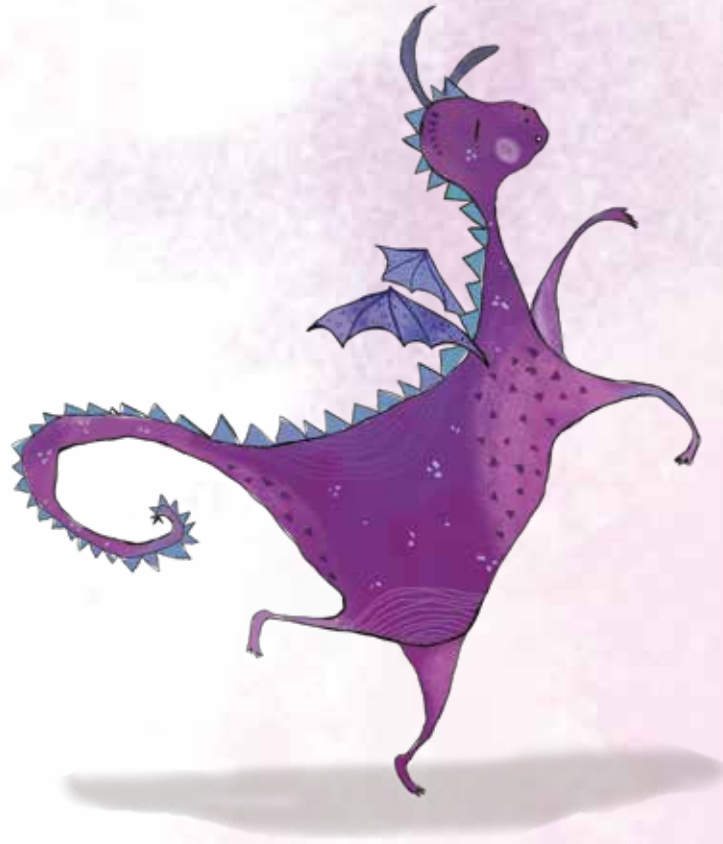

EJDERHA MO

Yazan
Ceren Pelit

Resimleyen
Esra Uygun

Her gece uyku vakti geldiğinde, saat dokuz kez üst üste tınlardı.

TIN! TIN! TIN! TIN! TIN! TIN! TIN! TIN!

İşte o gecelerden birinde, Zizi'nin annesi gülümseyerek seslendi:

“Canım, uyku vaktiii!”

Zizi, babasıyla birlikte odasına gitti.
Pijamalarını giyip yatağına uzandı.
“Hangi kitabı okumamı istersin?” diye sordu babası.
Aslında ikisi de cevabın ne olduğunu biliyordu.

“Ejderha Mo olsun baba. Lütfen!”

Babası, Ejderha Mo'yu alıp okumaya başladı:

*"Ejderha Mo uçardı yükseklere, giderdi ovalara.
Ardından geri gelirdi kalenin kapısına,
başlardı ejderha dikenlerini saymaya."*

*"Baba, sence de
Mo çok yalnız değil mi? O kadar canı sıkılıyor ki
tüm gün kuyruğundaki dikenleri sayıp duruyor."*

Babası, "Haklısın. Gerçekten de yakın bir arkadaşı yok gibi gözüküyor" dedi ve kitabı başucuna bıraktı. Sonra da Zizi'nin yanağına kocaman bir öpücük kondurup çıktı odadan.

Tam uykuya dalacakken
bir ses duydu Zizi:

"Öhhööö! Öhhööö!"